



Pituffik News

Nr. 7/2004

Onsdag den 11. august 2004

4. ÅRGANG



Norsk lystsejler med 5 videnskabsmænd ombord. På båden er også 5 voksne hunde 6 hundehvalpe og to slæder. Efter at have befundet sig i området omkring Thule Air Base i en uge, fortsætter båden til Canada gennem Nordvestpassagen. Se endvidere artikel i næste nummer.

Foto: Daniel Rea

INDHOLD
Nr. 7/2004

DET SKER I THULE
SIDE 2

MTU HANDLINGSPLANER
SIDE 3

REDAKTIONENS SPALTE
MTU HANDLINGSPLANER
SIDE 4

CHANGE OF COMMAND
SIDE 5

PÅ HAVNEN
SIDE 6

FARVEL OTTO PHARSEN
SIDE 7

GODDAG THOMAS EISENHARDT
SIDE 7

HUSENE I DUNDAS
SIDE 8-9

PORTRÆT AF EN MEDARBEJDER
SIDE 10

FYRAFTENSMØDE
MALING AF LANDINGSBANE
SIDE 11

PÅ ISBJØRNEFANGST
SIDE 12-13

SPROT OG 4. JULI
SIDE 13

MOSKUS I DEN GRØNNE DAL
COMMUNITY CENTER HYTTE
SIDE 14

JUBILÆUMSFEST
MTU KONKURRENCE
SIDE 15

BAGSIDE - ISHULER
SIDE 16

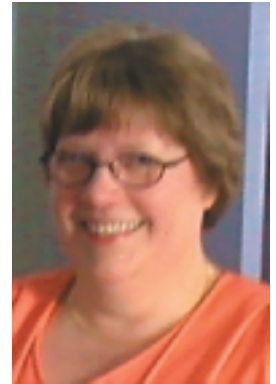
UDGIVER:
GREENLAND CONTRACTORS
DK - 3970 PITUFFIK

ANSVARSHAVENDE:
INGE W. BÜLCK

REDAKTØR:
WIVIAN HEDEGAARD

Det sker i Thule

Med august er sommer travlheden i Thule på sit højeste. Der er bygge-, renovations- og vedligeholdelses aktiviteter i gang over hele basen og havne operationen kører i højeste gear. Vejret har som vi alle ved ikke været samarbejdsvilligt, men alligevel er det lykkedes os at gennemføre de fleste af sommerens mange opgaver ved en fælles indsats. Services har overgået sig selv med tilbud om udendørs aktiviteter og kreativiteten fortsætter i hele august og begyndelsen af september. Jeg håber mange vil tage imod de mange tilbud og få nogle gode naturoplevelser med kolleger og venner før vinteren sætter ind.



Bestyrelsen kommer på besøg fra den 7. – 9. september og vil allerede den første dag få lejlighed til at møde såvel Base Commander som Forretningsudvalget. Bestyrelsen vil også besøge driftsafsnittene for at møde medarbejderne og få et indblik i de opgaver, vi løser i dagligdagen i Thule.

Da der er et bredt ønske om et øget informationsniveau blev det første månedlige "Fyraftens-gå-hjem"-møde afholdt den 2. august i Igloo Inn for alle medarbejdere i GC. Jeg vil gerne takke jer for det talstærke fremmøde (jeg kan love, at vi i de praktiske forberedelser næste gang vil tage højde for et lignende fremmøde!).

Fra september vil jeg hver anden fredag eftermiddag besøge arbejdspladserne på skift. Besøgene skal under ingen omstændigheder opfattes, som et ønske om at gå "ledelsen i bedene" i de pågældende afdelinger, men som et ønske om at lære alle medarbejdere i GC bedre at kende, samt få et bedre indblik i de opgaver vi løser i dagligdagen.

Vor nye kollega, der skal undervise i sprog ankommer den 11. august. Derefter kan vi tilbyde vore medarbejdere undervisning i dansk og engelsk. Såfremt der er tale om et arbejdsbetinget behov vil undervisningen blive planlagt i arbejdstiden, men det er målet også at etablere kurser som aftenskoleundervisning til vinter for de medarbejdere der måtte have ønske herom af egen interesse.

GC og BX har etableret et samarbejde om at få flere grønlandske/danske varer på hylderne både via et øget indkøb af danske produkter og via hjælp til at identificere de ting der allerede befinder sig i varehusene i Thule. Fra 1. oktober 2005 kan GC drive en lille grønlandsk/dansk butik, uden dog at konkurrere med BX'en. Butikken vil primært indeholde delikatesser, såsom friskt pålæg og friske danske grøntsager i små portioner, grønlandske specialiteter som f. eks. frisk fisk, danske mejeriprodukter, dagens lune ret, samt blomster og mindre gaveartikler af "værtindegave typen".

Til slut vil jeg endnu engang understrege vigtigheden af, at vi alle overholder sikkerhedsbestemmelserne på basen. På det sidste har der været alt for mange overtrædelser af trafikreglerne. Det har bl.a. medført et alvorligt biluheld heldigvis uden personskade, men med totalskade af to køretøjer til følge.

HUSK: det er vores fælles ansvar, at sikkerhedsreglerne overholdes inklusive fartgrænserne og vigepligter og brug af sikkerhedssele. Kun dermed kan vi undgå uheld der kan have fatale følger.

Inge W. Bülc

MTU-handlingsplaner

Som opfølgning på artiklen i Pituffik News nr. 5, hvor resultatet af MTU'en blev præsenteret, vil vi som arbejdsgruppe gerne præsentere de handlingsplaner, der i samarbejde med ledelsen er blevet eller bliver sat i værk. De indsatsområder, der blev identificeret i forbindelse med MTU- undersøgelsen, var: en mere synlig managergruppe; mulighed for større faglig udvikling samt et bedre tværorganisatorisk samarbejde.

MTU-arbejdsgruppen har især med baggrund i de mange kommentarer, der var inkluderet i besvarelserne, forsøgt at spore os ind på, hvad der præcist skal til for at øge tilfredsheden med de nedenstående områder.

En mere synlig managergruppe

Der er foreløbig sat tre handlingsplaner i værk, der skal sikre, at managergruppen bliver mere synlig i organisationen.

❖ Fyraftensmøder i Iglo Inn

Det er hensigten at afholde fyraftensmøder med deltagelse af managergruppen en gang om måneden. Det første møde blev afholdt mandag d. 2. august 2004. Der var stort fremmøde til det første møde, og vi håber naturligvis, at det vil fortsætte ved de kommende møder. Hvis alle parter mener, at arrangementet er givtigt, vil det blive permanent.

❖ Fredagsbesøg

Site Manager Inge Bülck vil fra september måned begynde at tage på besøg ude i de enkelte shopper hver anden fredag eftermiddag. Besøgene skal ses som en mulighed for at skabe et mere direkte forhold mellem Site Management og resten af organisationen. Det skal dog i den forbindelse understreges, at besøget ikke skal bruges til at træffe beslutninger om konkrete driftsforhold.



❖ Artikelrække i Pituffik News.

For at synliggøre de enkelte divisioners mål og visioner vil hver enkelt manager skrive i Pituffik News og præsentere divisionens mål for fremtiden og samtidig præsentere, hvad der rører sig inden for netop deres område. Dette skulle samtidig være med til at skabe en større sammenhæng set i forhold til hele Greenland Contractors' strategi.

Faglig udvikling

Faglig udvikling er mange ting og kan forstås meget forskelligt fra person til person. Derfor vil vi gerne vide noget mere om, hvilke former for faglig udvikling, der bliver efterspurgt.

❖ Kortlæggelse af behovet for fagligt relevante kurser og uddannelse

Ved næstkommende kompetenceindplacerings-samtale skal der leder og medarbejder imellem udfyldes en blanket, hvor de ønsker og behov, der måtte være til fagligt relevante kurser og uddannelse, identificeres. Det vil være medvirkende til at kortlægge, hvor de største behov for faglig udvikling ligger.

❖ Dansk-/engelskunderviser

Der er fra den 11. august blevet ansat en dansk-/engelskunderviser. Ansættelsen af en underviser er naturligvis sket ud fra et ønske om at styrke dansk- og engelskundskaberne for GC's ansatte. Det er tanken, at der på sigt vil være mulighed for etablere aftenskoleundervisning for interesserede.

Redaktionens spalte

Vi kan jo ikke blive ved at med at tale om vejret i denne spalte, men vi kan jo ikke komme udenom, at det influerer på vores hverdag på Thule. Især når alt det udendørs arbejde skal udføres. Det er jo i sommersæsonen, det hele skal laves, vi får ikke andre chancer i løbet af året.

Når man tænker på fritiden, er det da også træls, når man for anden gang får aflyst sin tur med Tugbåden på grund af dårligt vejr, og så finder ud af, at den er fuldt optaget i resten af perioden. Vinden i håret, må man så se at få et andet sted.

I dette nummer af Pituffik News er der lidt for enhver smag. Jeg ser dog meget frem til, at skulle ud i afdelingerne og interviewe medarbejderne, og jeg forventer, at der kommer nogle spændende synspunkter for dagen. Det første interview finder sted til oktober nummeret, da Airport i september nummeret gerne selv vil have lov til at fortælle om deres afdeling. Fortællingen skulle, efter sigende, blive meget humoristisk fortalt.

Vi vil gerne, at flere kommer til orde i medarbejderbladet, derfor vil vi opfordre alle medarbejdere til at skrive til Pituffik News om oplevelser eller måske en hobby, som de gerne vil dele med andre.

Og nu havde vi lige fået taget hul på indlægget "ros en kollega", så hvorfor er der ikke nogen, som skal roses i denne måned.

Denne udgaves redaktionshold ønsker dig en rigtig god læsning.

Wivian Hedegaard

❖ Introduktionskursus for nye ledere

Der arbejdes i øjeblikket på en handlingsplan til et nyt og udvidet introduktionsforløb for nye ledere. Tanken er, at introduktionerne fra Site Management, OSH, QA og miljø skal integreres i et samlet forløb for at sikre, at den nye leder har den nødvendige indsigt i de særlige forhold, der gør sig gældende på Thule.

Tværoorganisatorisk samarbejde

MTU-undersøgelsen viste at samarbejdet internt i de enkelte afdelinger fungerer rigtig godt. Til gengæld er der et problem med den gensidige respekt afdelingerne imellem. Der er derfor blevet sat følgende handlingsplaner i værk for at fremme kendskabet mellem afdelingerne og dermed det gode samarbejde på tværs af organisationen:

❖ Præsentationer af de enkelte afdelinger i Pituffik News

Wivian Hedegaard vil her i Pituffik News lave en artikelserie, hvor alle afdelinger vil blive præsenteret. Det er meningen, at Wivian kommer ud i afdelingerne og laver interview med både medarbejdere og ledere i den enkelte shop. På den måde skulle vi gerne øge kendskabet afdelingerne imellem.

- ❖ Som et yderligere tiltag for at forbedre det tvær-organisatoriske samarbejde er der udskrevet en konkurrence, hvor forslag til forbedringer hilses velkommen. Reglerne for konkurrencen kan ses på side 15.

Lisa Frandsen, Martin Hallengreen og Nina Lund

Foto konkurrence:

Forsiden for september skal være et billede af solnedgangen den 21. august. Hvem tager det bedste billede.

Indsend dit bedste foto pr. e-mail til:
hanne.kristensen@gc.gl eller
helen.korsgaard@gc.gl).

Change of Command

Change of Command er en militær tradition, som går helt tilbage til Frederik den Store af Preussen, som var konge af Preussen fra 1740-1786.

I den periode udviklede militære organisationer faner med enestående farver og design. Når en soldat fulgte sin leder i krig, holdt han hele tiden øje med fanen. Hvis fanen stadig vajede efter kampen, var det et tegn på, at hans side af kampen havde vundet.

På grund af fanens store symbolske betydning, blev den inkorporeret i tidligere dages change of command-ceremonier. Også i dag er denne ceremoni et symbol på den tiltrædende commanders magt til at give ordrer.

Overgivelse af fanen fra den ene commander til den anden symboliserer derfor overgivelse af magten fra den ene til den anden.



Change of Command 821 AFB

Col. Walker, afgående Base Commander, har overgivet fanen til Brigadier General Richard E. Webber, Commander, 21st Space Wing, som her giver den videre til den nye Base Commander for Thule Air Base, **Col. John S. Haven II.**



Change of Command 821 SPTS

Den nye Base Commander, Col. John Haven II, overgiver her den fane, som han tidligere har modtaget fra den afgående commander for 821 SPTS Lt. Col. Neil Wentz, til **Major Randy Boswell.**



Change of Command 12 SWS

Lt. Col. Franklin Hinson overtager 12 SWS fanen fra Col. Robert D. Gibson i forbindelse med change of command ceremonien den 27. maj 2004. Lt. Col. Hinson efterfølger Lt. Col. Thomas Doyne på posten.



Change of Command DET-3

Maj. Mike Hower overtager DET-3 fanen fra Lt. Col. Michael Moran under Change of Command ceremonien den 8. juli 2004.



Change of Command 821 SFS

Tidligere Base Commander Col. Thomas Walker giver her 821st Security Forces Squadron fanen til **Capt. Joe Gallagher** ved Change of Command ceremonien den 17. juni 2004.



Grønlands Kommandos Forbindelsesofficer **Orlogskaptajn Tommy Toft** holder, traditionen tro, en tale til den afgående og den tiltrædende Base Commander ved Change of Command ceremonien.

På havnen

Det bliver ikke i år, at de atten medarbejdere, som Torben Kristensen superviserer i forbindelse med havnesæsonen, får tilført kulør i arbejdstiden. Siden det første skib kom i havn den 30. juni, har det bogstaveligt talt været tåget samt regn- og blæsevejr. Det har været surt, men et lyspunkt er dog, at der indtil videre ikke er sket nogle uheld.

Besætningen til havnesæsonen er sammensat af chauffører, kranførere, havnearbejdere, to bådførere, en rigger, en cargo-checker og en clerk. Ovennævnte medarbejdere er udlånt til havneoperationen fra Pavements & Grounds samt CE Enterprise. Når der ikke lige er et skib i havn, arbejder de i deres normale job.

Så er der mad og fuel

Der er lavet en sejlplan for hele sommeren, men det er jo ikke altid, at det går, som det er planlagt, og derfor melder det enkelte skib sig på kanal 16 (nødkanalen), når det befinder sig i strædet mellem Wolstenholme Ø og Cape Atholl. Der bliver dog hurtigt skiftet til kanal 6, hvor Torben får de oplysninger, han skal bruge for at kunne sammenkalde sit mandskab.

Og hvad er det så for nogle skibe, der bruger havnen i Thule. Det er lystbåde, fragtskibe, tankere og isbrydere. Det første fragtskib, Arina Arctica, ankom fra Danmark den 6. juli om morgenen. Skibet medbragte danske varer, både fødevarer og privat gods. Det afsejlede igen den 10. juli medbringende returgods fra Thule til Danmark.

Herefter har skibene sejlet ud og ind af havnen. Den canadiske isbryder Henry Larsen ankom den 23. juli lige før tankeren Samuel Cobb. Fuel fra tankeren bliver pumpet igennem de rør, som går fra havnekajen til de store tanke på Tankfarm Nord. Inden denne operation igangsættes, har man med tug-båden afholdt en øvelse, der går ud på at placere spill boom'en i havnen. Denne spill boom skal, når tankskibene ankommer, udlægges for at kunne opsamle olie, hvis der skulle ske oliespild under pumpningen. Almindelig benzin, som tankerne også medbringer, bliver pumpet fra tankeren op til den lille Mogas-tank, som ligger lige over for den udendørs vaskerampe ved havnen.

Biler, dozere og et enkelt kemikaliehus

Det canadiske skib, Cecilia Desganes, ankom med fuel og cargo til Boxtop operationen den 28. juli. Fra dette skib er der på kajen i år aflæsset 197.992 kg, som skal flyves videre til Station Alert i Canada.

Cargoskibet American Turn, som ankom fra Norfolk den 29. juli, medbragte nye biler samt fem store 40" containere med frysevarer. Torben Kristensen har regnet ud, at der i havneoperationen indtil nu er foretaget 225 løft, hvoraf de 200 er containere, og resten er stykgods som biler, bulldozere samt et enkelt kemikaliehus.

Foruden ovennævnte og flere andre har en politikutter, en privat fragtbåd og en lystsejler gæstet Thule. Disse skibe er blevet serviceret med fuel og vand.

Sidste skib ankommer den 18. august og Torben Kristensen kan, efter endt havnesæson, lukke og slukke sit 80 kvm store havnekontor med kaffestue. Her ligger det så i dvale, indtil havnesæsonen starter næste år i juli måned.



Farvel til Otto Pharsen

Efter 25 år på Thule er det nu min tid til at rejse for good, om jeg glæder mig, ja på en måde, men det er dog med en tanke på, hvad jeg så havde ud af de 25 år på Thule. Og konklusionen er, at jeg traf en masse herlige mennesker.

Det hele startede den 21. juli 1976, hvor jeg landede for første gang på Thule Air Base, det var dengang at Thule var Thule. I barakken boede man to mand på et lille hummer (model kan ses på museet). Det var der også en vis charme ved. Jeg boede det første halve år i #213, hvor vi var seksogtyve mand om at dele ingen køkken, 3 stk. WC på stribe og to brusekabiner, så det var ikke hver dag, at man nåede at tage et bad. Gik man længe nok uden at komme i bad, lugtede man ens, så det var der ingen, der lagde mærke til. Der var jo ikke så mange "piger" man skulle gøre indtryk på, så man betalte raskt væk 5 dollars for at køre på en damecykel – uden frakkeskåner kostede det 10 dollars.

Det var en anden tid, man var også en del yngre, der var tid - også til fest og farver, men også dengang, som i dag måtte vi "knokle" for lønnen. Dengang som i dag, var der heller ingen som tvang folk til at blive, så kan man ikke lide at være her, kan man jo bare tage hjem, og så kan man jo se, om man kan få mere i løn i Danmark.

Se det var nok et par sure opstød, der kom her. Jeg prøver at råbe jer op, I har kun et liv, så brug det dog rigtigt. Prøv for pokker at se det positive, der også sker heroppe, ikke kun det negative. Kom med saglig kritik, så er der også nogle der lytter. Det skal selvfølgelig ske på rette sted og ikke i en "halvkoger" i baren – for så er der ingen der gider lytte.

Det er en glad og tilfreds fællestillidsmand, der rejser og jeg overlader trygt tøjlerne til Thomas, pas godt på vores arbejdsplads og god vind fremover.

Med venlig hilsen
Otto Pharsen
Ex. Fællestillidsmand

Redaktionen: Otto går på efterløn, når han kommer til Danmark. Han skal nyde livet med sin færøske kæreste og som Otto siger: "Nogle har hang til Gammel Dansk, jeg har hang til Anna Gåsedal". Otto glæder sig også til at være sammen med sin datter og de 17 fælles børnebørn. De første 4-5 måneder bliver tilbragt i sommerhuset på Lundø i Limfjorden.

Goddag til Thomas Eisenhardt



Da jeg er blevet tiltroet hvervet som fællestillidsrepræsentant her på TAB efter Otto Pharsen, er jeg blevet opfordret til at skrive lidt om mig selv og min baggrund

Jeg er født og delvist opvokset i Frederikshavn, men kom i en alder af 10 år (1982) til Maniitsoq (Sukkertoppen) og afsluttede her, hvad der i Danmark svarer til 9. klasse i 1988. Herefter tog jeg til Danmark for at tage 1 år på EFG basisår og stod derefter 3 år i lære som elektriker ved MT EL-PRO i Vejle. Efter endt

lærlingetid tog jeg atter til Grønland, hvor jeg arbejdede 2 år i min fars el-firma i henholdsvis Maniitsoq og Paamiut. Så syntes jeg, at det var tid til at flytte hjemmefra og flyttede til Sisimiut, hvor jeg stadigvæk har hjemadressen. Efter 2 år valgte jeg så at tage til TAB i Juni 1997.

Jeg startede i #551 i SMART-2, indtil jeg i December 1999 søgte og fik jobbet som alarmtekniker i Communications. Her var min lillebror også ansat som tekniker på Nordbjerget, og han var dengang tillidsrepræsentant i Communications. Da han så valgte at søge nye udfordringer og rejse for-good i 2001, mente mine kollegaer at hvervet som tillidsrepræsentant i Communications lige så godt kunne blive i familien. og de fik mig overtalt til at stille op til valg, som jeg vandt overvældende, idet jeg var eneste kandidat.

Jeg har været med i arbejdet med den nye overenskomst, både det forberedende arbejde og forhandlingerne, samt den krævende opgave selve implementeringen har været, og til dels stadigvæk er. Når man ændrer på tingene i en overenskomst, som dækker så bredt som vores, er det ganske normalt, at det tager tid, før det hele falder på plads. Ligesom resultatet umuligt kan blive ens for alle, da der er så mange forskellige medarbejdergrupper, som der skal tages hensyn til, ja nogle vil ligefrem påstå at det er en ulempe, at alle bliver dækket ind af den samme overenskomst.

Det er så en af mine fornemste opgaver at sørge for at tingene kommer til at foregå så tilfredsstillende som muligt for alle, især medarbejderne men i (næsten) lige så høj grad også for virksomheden.

Det er også min overbevisning, at der bliver rigeligt for mig at lave i fremtiden. De ændringer det ser ud til, at der kommer i virksomheden i forbindelse med den kommende servicekontrakt vil kræve, at alle er indstillet på en anderledes arbejdsstruktur, end man er vant til. Dette vil helt sikkert være med til at holde mig beskæftiget med at sikre, at ændringerne bliver udført på en måde, så det bliver i overensstemmelse med overenskomsten. Men jeg tror også, at de ca. 400 overenskomstansatte, som alle har truffet en beslutning om at flytte fra det man kender i Danmark eller Grønland for at tage til Thule, vil det være forholdsvis let at omstille sig til nye arbejdsforhold.

Med venlig hilsen
Thomas Eisenhardt
Fællestillidsmand

Husene i Dundas

Af Wivian Hedegaard



I 1985 blev byen Dundas lukket. Her boede hovedsagelig repræsentanter for de danske og grønlandske myndigheder, mens de indfødte grønlandere (Inuit) boede i tørvehytterne i Umaanaaq for foden af Dundas bjerget.

Byen har siden stået som en spøgelsesby og flere "organisationer" som Brandmandsklubben og en senere forening "Foreningen til bevarelse af Dundas by" prøvede i årene efter lukningen at få brugsret til husene, mod at renovere dem.

Bygningerne er igennem 20 år forfaldet så meget, at det foruden penge vil koste knofedt at få dem bragt i så god stand, at nogen kan tage permanent ophold i dem. Dette har dog ikke afskrækket de beboere fra basen, som har lyst til at gøre et stykke håndværksmæssigt arbejde samtidig med, at de får mulighed for at opholde sig på et af de skønneste steder i omegnen af Thule Air Base.

Der er stadig et par huse i Dundas, som ikke er "optaget". Har du lyst til at renovere et hus i Dundas, kan du henvende dig til Borgerrådet og få et ansøgningsskema angående areal tildeling. Dette skema udleveres til alle, som har lyst til at "låne" en bid af Grønland. Det er også dette skema, man bruger, hvis man eks. vil bygge et nyt hus i Moriussaq, Qaanaaq etc.

Ifølge Jørgen-Ole N. Nielsen (Dino), formand for Borgerrådet, kan man ikke på nuværende tidspunkt garantere for det åremål, brugsretten vil strække sig over, idet skøderne befinder sig i Indenrigsministeriet.

Man ved endnu ikke, hvad der sker med skøderne, når den nye Forsvarsaftale bliver underskrevet i august måned.

Det var Jens Ole Nielsen's hus (Air Greenland), som var på forsiden af Pituffik News i forrige nummer. Renoveringen af dette hus har stået på igennem mere end et år. Nu står huset, som det stod, da Dundas blev rømmet i 1985, og Jens Ole tilbringer hvert ledigt minut i huset, idet der i området er en ro og en stilhed, så det ikke kan beskrives.

Barak # 331 har fået brugsret til huset ved siden af Jens Ole og Air Greenland. Her tilbringer barakkens beboere deres fritid med at istandsætte huset, som de dog først regner med er færdigrenoveret til næste år.

Nye beboere i Dundas er Jari og Jensigne Vinther samt Hans Rasmussen, som har fået råderet over Peter Freuchen's hus. De tre har i flere år ønsket sig at få et lille et fristed uden for basen, så de slog til, da de hørte, at man kunne søge om brugsretten til et hus i Dundas. Hvor lang tid de kan bruge huset, ved de ikke, men de glæder sig over at være med til at sætte det historiske hus i stand. Huset er dog så velbevaret, at de regner med, at de kun skal male udvendigt og indvendigt samt sætte nye vinduesglas i vinduerne. De planlægger at få opsat en brændeovn, så de kan få glæde af huset hele året rundt.



Det grønlandske kulturhus

Det grønlandske kulturhus har sin egen historie. Indtil 1985 stod huset i Dundas, hvor det i tidernes morgen var blevet brugt til butik. Der findes et foto, hvor den daværende udstedsbestyrer Hans Nielsen (1898 – 1951) står i butikken sammen med sin søn. Omtalte søn, som er en bekendt af Maline Petersen, lever i dag i Danmark og hans fortælling om barndommen i Dundas, vil senere danne grundlag for en artikel i Pituffik News.

I 1985 da Dundas lukkede, blev huset købt af DAC, som hentede det til basen for at bruge det til kontor, da man byggede Power Plant (bygning 1391). Esben B. Petersen var med til at hente bygningen i Dundas, og han fortæller, at der i bygningen stadig fandtes reoler etc. fra butikstiden.

I 1988 forærede DAC huset til Greenland Contractors, som opsatte det nedenfor Base Hospital, hvor det blev brugt som samlingssted for det stadigt voksende antal grønlandere, som GC dengang ansatte. Huset blev døbt "Det grønlandske kulturhus", og det blev behørigt indviet med sang og trommedans. Trommen blev efterfølgende foræret til GC, og den hænger i dag på personalechefens kontor i bygning 274. I nederste højre hjørne af det gamle foto af Dundas, ses butikken.



Portræt af en GC medarbejder

Maline Petersen



Navarana Sørensen blev født i Uummannaq (Dundas) i 1947 som den yngste af 6 søskende. I 1953 blev familien flyttet fra Uummannaq til Narsaq nord for Dundas. Da Navarana var 4 år, inviterede den daværende Base Commander, som havde sin familie med en datter på hendes egen alder på besøg, Navarana til basen. Hun husker særligt, at der var fire forskellige slags saftvand på bordet; det var en uforglemmelig oplevelse. Den dag i dag kunne Navarana godt tænke sig at vide, hvor barndomsveninden er.

Da Navarana var 7 år flyttede 8 familier videre til Kangerluarsuk, som ligger øst for Qaanaaq, på grund af dårlige fangstmuligheder i Narsaq. Navarana havde et tryk barndom, hvor forældrene holdt af hinanden og havde et godt samhold. Faderen kunne lave dejlig mad, og moderen kunne tage ud på jagt. Familien havde et tæt sammenhold med fælles underholdning som sang og teater, men uden alkohol.

Navarana kom i skole da hun var 7 år, hvor hun startede med at lære grønlandsk og regning hos en timelærer. Hendes 4 år ældre søster var i forvejen taget til Qaanaaq for at gå i skole, og Navarana savnede hende meget. Da hun var 9 år, blev hun meget mod sin vilje sendt til Qaanaaq på kostskole, idet præsten Jukum Knudsen havde opfordret hendes forældre til at sende hende i skole, så hun kunne lære dansk. Navarana talte Thule-sprog, men skulle lære at tale rigsgrønlandsk. Det var svært for forældrene at sende hende afsted, men de havde ikke noget at skulle have sagt i den sag.

Selv om Navarana var glad for at gå i skole, savnede hun sine forældre forfærdeligt, da hun aldrig havde været væk fra dem før. Hun havde en dansk skolelærerinde, der ikke kunne tale grønlandsk, så der var næsten ingen kommunikation. Hendes grønlandske lærere var præsterne Jukum Knudsen, Kristoffer Heilmann, Hans Larsen og kateketen Peter Jensen.

Da hun nu kunne forstå dansk, tog hun i 1964 til Danmark for at gå på efterskole. Fordi hun ikke kunne matematik, kunne hun ikke starte på realskolen i Aasiaat.

Navarana er tolk og oversætter i dansk og engelsk for kommunen, KNI, og har arbejdet med dette freelance, men kunne ikke leve af det. Hun har også været tolk for svenske filmfolk i 1984 under optagelserne til "Inuhuit". Senere var hun tolk for andre filmfolk. Det har været enormt spændende at tolke for filmfolk, og Navarana kunne godt tænke sig at leve af det resten af sit liv. Det værste, hun ved, er at tolke for politikere; de lover nemlig et, og gør noget andet.

Navarana har 3 børn; det første barn fik hun, da hun var 28 år. Den ene af døtrene bor i USA, hvor hendes samlever er amerikaner. Parret har en datter.

Da Navarana opholdt sig i Danmark begyndte hun at tegne abstrakt og naivistisk med farveblyanter og olie, men de mange tegninger fra dengang har hun desværre mistet. Navarana boede en overgang i Norge, men flyttede i 1997 til Danmark, hvor hun begyndte at male akvarel. Den første akvarel, hun lavede, var en kæmpe stor, farverig sommerfugl med kæmpe øjne på vingerne. Hun mener selv, at det var dengang, hun fik øjnene op for den store verden. Hendes yndlingsdyr er elefanter, så dem elsker hun at tegne og male. Sjovt nok, da hun ikke er opvokset med elefanter, men derfor siger hun også "elefantastisk" i stedet for fantastisk. Under besøget hos Navarana viste hun mig sine malerier og tegninger. Dem er der mange af, og de er utroligt flotte og farverige. I dag har hun dog dårligt tid til at tegne og male.

Navarana elsker at danse. Hendes drøm som barn var at blive balletdanser. Hun har masser af spændende ting på sit værelse, private gaver fra familie som figurer lavet af ben og narhvalstand samt mange forskellige ulo'er, som hendes far har lavet. Hun har også en flot lille kajak, som hendes trommedansemakker har lavet til hende.

Omkring 1910, da missionærerne kom til Uummannaq, blev trommedans forbudt, men traditionen blev heldigvis genoplivet, så Navarana lærte trommedans fra 1987 til 1989. Navarana har besøgt Thule Air Base og optrådt med trommedans sammen med sin fætter Qulutannuaq igennem de sidste 8 år. Navarana kunne godt tænke sig at undervise i trommedans, men har ikke tid på grund af sine arbejdstider.

Samtalen med Navarana har været spændende, og jeg siger mange tak for hendes bidrag.

Fyraftensmøde

For at forbedre informationsflowet har Site Manager Inge Bülck besluttet at afholde et "fyraftensmøde" en gang om måneden. Den 2. august blev det første møde afholdt, og det blev en kæmpe succes.

Mødet startede kl. 17.00, hvor GC's medarbejdere valfartede til Iglo Inn. Ti minutter senere kunne man dårligt mave sig frem, idet 175-200 medarbejdere var mødt op for at høre nye informationer og hilse på hinanden. Det store fremmøde kom bag på køkkenpersonalet i Iglo Inn, der kunne have brugt mindst ti arme mere.

Efter at alle havde hilst på hinanden, tog Inge Bülck ordet og fortalte om MTU-undersøgelsen og de tiltag, man har tænkt sig at gøre i den anledning. Hun fortalte om sammenlægningen i Services, flyplaner, nyansættelser, sikkerhed, stormregler samt bestyrelsens besøg. Hun informerede også om, at Pituffik News skal udkomme 12 gange om året. For at afdelingerne skal lære hinanden at kende, skal der desuden i hvert nummer af bladet præsenteres en afdeling.

Skal man dømme efter det bifald, som Inge Bülck fik, da informationen var overstået, er det helt sikkert, at medarbejderne også møder op næste gang, de bliver inviteret.



Maling af landingsbane



På billedet vises en af GC's ihærdige medarbejdere, der er i fuld gang med at male landingsbanemarkeringerne. Maling af disse markeringer er en del af malerprogrammet for landingsbaneområdet.

Maling af landingsbanen er en af basens vigtigste tilbagevendende opgaver, der understøtter en sikker flytrafik på Thule Air Base.

I år har malersæsonen været præget af dårligt vejr og lave temperaturer, der har gjort opgaven ekstremt vanskelig. Til trods for dette, er opgaven gennemført til vores og kundens fulde tilfredshed.

Foto: Kenneth Storgaard

Isbjørnefangst

Af John Svenstrup

Grønland har siden folkeskolen været printet på nethinden. Her lærte vi om dette utrolige land med isbjørne og mennesker, som boede i igloer, og hvor alle kørte på hundeslæde. At det så ikke forholdt sig sådan, da jeg var blevet voksen, det er jo en helt anden sag.

Jeg rejste til Grønland med eventyrlyst i blodet. Jeg har altid prioriteret naturlivet højt, da jeg er opvokset på en lille gård i Danmark med jagt og fiskeri som en del af hverdagen. Da jeg kom til Grønland, skulle jeg straks ud i mutterne for at opleve den rigtige og uberørte vildmark, og efter et par år i Pituffik mente jeg, at tiden var inde til lidt fangstliv.

Bjørnepote som souvenir

På det tidspunkt arbejdede jeg i Dining Hall som kok, og da jeg gerne ville af sted i 14 dage, måtte jeg jo gå den tunge vej til kontoret, hvor den dengang meget bestemte Superintendent Sønder Schou sad. Jeg forelagde mit ønske om at få en uges orlov, da jeg gerne ville på bjørnejagt, han kiggede på mig vippede med cigarstumpen i mundvigen og sagde, gu' ka' du ej, du må da ikke være rigtig klog, ud med dig. Det var da en gal fanden, tænkte jeg, og skyndte mig ud. To timer senere kom han ud i køkkenet med orlovspapirerne til underskrift medbringende en kniv og råbte ud i køkkenet: "Nu får du denne kniv med dig på jagten, og så må du skære en pote af bjørnen, som jeg kan tage med hjem til mit barnebarn. Så vil jeg fortælle ham, at det var mig, som var blevet overfaldet af en bjørn og bagefter havde skåret poten af den." Jeg sagde til ham, at det kunne jeg da ikke gøre, men det ville han skide på, og så gik han ind i opholdsrummet og satte en seddel op hvorpå der stod: "John er på bjørnejagt, alle kokke indkaldes på fridage i denne uge". Han var en chef, som aldrig glemte, hvis man selv havde hjulpet ham i en presset personalesituation.

Isbjørne trækker IKKE som ænder

Herefter drog jeg til Savissivik med helikopteren. Min daværende kæreste og jeg skulle på jagt med en fanger samt hans søn i en hel uge. Vi pakkede to slæder og begav os af sted. Vi havde hørt, at bjørnene skulle trække langs iskanten, men nu er det jo ikke lige sådan, at bjørne på Grønland trækker som ænder i Danmark, næh, her må man køre på slæde 10-12 timer om dagen op og ned af de store isskrudninger på to meters højde.

Sælkød og Olsen

Om aftenen slog vi teltet op over slæderne, lagde rendyrskind på, så vi kunne sove lunt. Primussen blev tændt, og en gryde med sælkød blev sat over. Der var dejligt varmt i teltet, vi var godt mætte, og klokken var næsten 1.00, så vi ville gerne sove, men nej, fangeren stak sin hånd ned i slædens lærredspose, fiskede et spil kort frem og sagde OLSEN. I Savissivik lægger man sig ikke til at sove, før man har fået et slag Olsen. Inden vi skulle sove, gav fangeren lige en sidste lektion i fangerlivet. Når man ligger så tæt på iskanten, må man kun sove med 70% styrke, da isen jo pludselig kan bryde op og lave en revne midt igennem teltet. Tak skal du ha' tænkte jeg, nu er det ude med mig, og land kunne jeg ikke se længere, men de første ti minutter vil jeg tro, at jeg var fanger, mens jeg resten af natten var jeg en rigtig dansker, som sov 120%. Næste dag blev jeg vækket af fangeren, som var ved at sy mine



bjørnebukser, som var revnet midt i skridtet, hvilket han morede sig vældigt over. Hvordan det gik til, er en længere historie, men hver gang jeg møder ham, ligger han flad af grin over den episode med bukserne. Det skal lige siges, at bjørnebukserne var nogle, jeg havde lånt af én, som åbenbart ikke var så godt udstyret som undertegnede.



Te i fuldt firspring

Bjørne blev der desværre ikke noget af, men vi så da friske spor af tre, men de nåede desværre iskanten før os og var svømmet til havs. Jeg fik dog ram på en sæl, selvom det ikke er nemt at ramme den i et åndehul. Vi havde kørt hele dagen, det var ved at være sent, og hundene skulle have mad, så nu blev alle kræfter sat ind på friskt sælkød. Først blev fangerens søn sat af ved et åndehul for at stå vagt, vi andre kørte videre til næste åndehul, hvor jeg skulle stå vagt. Fangeren forklarede, hvordan det skulle gå til. Man ser næsten ikke åndehullet i isen, da der er lige som en iskuppel over hullet, og inden i den er der et lille hul på størrelse med en krone. Man skal stå helt stille, når man hører, at det begynder at skvulpe i hullet, så er sælen på vej op, og man skal være klar til at holde riflen mod hullet. Når

Sprot



Søndag den 25. juli 2004 afholdtes for andet år i træk "Site Managers Cup", som Carsten Krüger vandt igen i år.

Herrer:

1. plads: Carsten Krüger
2. plads: Joey Hinson
3. plads: Peter Thomsen

Damer:

1. Janne Thomsen



Det var så min oplevelse som bjørnejæger. Naturen er et kapitel for sig, og det samme er de lokales gæstfrihed og hjælpsomhed.



4. juli

Vindere på Lake Sparum - MTH



Golfturnering på Mt. Dundas



Udendørs koncert



Moskusokserne i den grønne dal

Af Wivian Hedegaard



I 1986 så jeg i fjernsynet hvordan ca. 5-10 moskusokser blev flyttet fra Kangerlussuaq til Thule og med helikopter fra Thule til Cape Atholl i store kasser. Da jeg første gang ankom til Cape Atholl året efter stod transportkasserne der stadig. Det var helt mærkeligt at se og vide, hvad kasserne var blevet brugt til, især da jeg ikke året før havde nogle anelse om, at jeg ville ende i Thule området.

Flokken er nu - ca. 18 år efter - ti-doblet og dyrene lever i bedste velgående, det kan Air Greenland piloterne og deres turister bevidne. En dyrlæge og en biolog kommer af og til og tilser dyrene, men ellers holder Air Greenland i det daglige øje med dem.

I Sermitsiak faldt jeg i sidste uge over en spalte med navnet "Fakta om jagten" og her oplyser man, at der til Qaanaap Kommunia er tildelt en kvote på 20 moskusokser til nedlæggelse på Inglefield Land (området ved Qaanaaq) og

derudover syv moskusokser med forvoksede klove ved Kap Atholl. Jordbunden ved Cape Atholl er så blød, at dyrene ikke naturligt får slidt deres klove. Jagtperioden er fastsat til 1. august til 30. september 2004 og 1.-31. marts 2005.



Community Center Hytte

Rundt om i terrænet – på Nordbjerget såvel som på Sydbjerget ligger 5 hytter som Community Activity Centret "lejer" ud. For et depositum på \$75 kan man leje hytten i en weekend. Depositum bliver opkrævet for at man kan sikre sig, at hytten er rengjort efter brugen og at der ikke mangler noget inventar. Er alt i orden, får man pengene tilbage igen.

Denne hytte ligger på toppen af Nordbjerget med en formidabel udsigt over North Star Bay, Wolstenholme Fjord og Dundas by.



Jubilæumsfest i Pavillonen

Fredag den 9. juli blev der afholdt jubilæumsfest i Pavillonen for 13 jubilarer, som hver havde en inviteret en ven eller et familiemedlem med til festen. Desuden deltog medarbejderens nærmeste arbejdsleder samt afdelingens manager. Site Manager Inge W. Bülck holdt en velkomsttale, hvori hun takkede medarbejderne for den trofasthed de udviste overfor GC. Derefter blev hver enkelt medarbejder kaldt frem for at modtage en jubilæumsgave, der blev overrakt af nærmeste arbejdsleder, som også knyttede personlige kommentarer til lykønskningen.



Efter uddeling af jubilæumsgaverne blev der serveret smørrebrød, vin og øl. Gæsterne hyggede sig med kaffe, cognac og likør til festen sluttede kl. 21.30.

5 års jubilarer (1500 dage):

Haldora Olsen
Elisabeth Wagner
Tina Mogensen
Claus Jensen
Justine Knudsen
Jan Buhl Andersen
Simon H. Thomassen

10 års jubilarer (3000 dage):

Phillip Eddy
Frank N. Christensen
Niels Meldgaard
Bjarne Bentsen
Peter Lousen

25-års jubilæum (7500 dage)

Otto Pharsen

Der var yderligere 7 jubilarer som var på ferie. Disse vil deltage i næste jubilæumsarrangement, som formentlig

Konkurrence:

"Hvorledes kan det tværorganisatoriske samarbejde i vores virksomhed forbedres, således det faglige samarbejde og den gensidige respekt afdelingerne imellem styrkes?"

- Ja så er det nu du skal lægge hovedet i blød og lade de kreative tanker flyde.

Det du skal gøre er at skrive:

Hvad dit forslag går ud på.

Hvorfor forslaget vil forbedre samarbejdet.

Hvordan forslaget bliver ført ud i livet.

Du må gerne tage udgangspunkt i din egen afdeling, og komme med forslag til hvordan en konkret problemstilling med en anden afdeling kan løses.

Blandt alle besvarelser bliver der trukket lod om en Helikopter tur til Den Grønne Dal og ti gavekort á \$50 stykket til BX'en.

Du kan enten aflevere svaret i Personaleafdelingen i #274 eller via e-mail til martin.hallengreen@gc.gl



Ishulerne

Kør 5.5 miles ud ad vejen til Cape Atholl, gå ned ad en skråning i vejens venstre side og fortsæt 1 km ud i terrænet (du kan se snefanerne med ishulerne fra vejen). Vil du cykle til ishulerne er der 35 km hver vej.

Foto: Dorte Hansgaard



Community Center



De to fotos viser Service Club og Library - år 1959 og tidligere.

I dag er der Community Center i bygningen. (nederste foto).

På bussen står:
"Nite Shift - EMS - J-Site."



Løsning, konkurrence:

Vinderen af sidste måneds konkurrence blev efter lodtrækning mellem de indkomne og rigtige svar:

Otto Jensen, Vehicle Operations. En flaske vin kan afhentes på personalekontoret i Bygn. #274.

Svaret var: Lunte eller søpapegøje.